

Konec jednoho vola

Napsal uživatel Miroslav Neuvirt - Wandri
Pátek, 08 Březen 2013 00:16

Ten, kdo nepřešel přes vojenský Brdy za plný dělostřelecký palby, ten není u mne žádný pravý brdskéj traper. Tak takovouhle volovinu může říct jedině vůl a takovýho jednoho vola v partě máme. Vůbec se ještě divím, že s ním někam jedu. Vůl pokračoval a krmil ostatní: „Vojáci už bohužel na Brdech tak často necvičí, a tak takový přechod není tím pravým adrenalinem.“

Úzká vojenská asfaltka končila a před námi se otevírala ohromná rozrytá dopadová plocha. Táhnul jsem se na konci party a tu se na mne ten vůl otočil:

„Co jsi tak vzadu, ty posránku, máš sevřeno, co?“

„To tedy mám a posrat se můžu každou chvíli.“

Strčil jsem někomu do ruky kufr s banjem a mažu zpátky do lesa.

Odhazuju tornu, spěšně rozepínám kalhoty. Svěrače přestaly pracovat. Ještě jsem zaslechl, jak nějaký bídák posměšně říká:

„To má z toho, že pil na hrách tam z té studánky.“

Bože, já se zblázním bolestí, to jsou muka, lamentuju. Vždyť dobře vím, že luštěniny, vlivem vypité vody, začnou v žaludku kvasit, značně nabobtnají a vyvinou množství plynů. To způsobuje bolestivé napínání střev a někdy končí i smrtí. Já se snad nepoučím. Již nebudu pít nikdy na luštěniny.

Dřepím v borůvčí a sleduju vzdalující se skupinku. Vtom se za hřebenem, kterej vlevo lemoval plochu, ozvalo temné dunění. Bum, bum, bum. Třikrát za sebou. Z modrýho, blankytnýho nebe bouřka?

To je nesmysl. A to už dopadly první granáty. Buch! A zase! A znova!

To střílela dělostřelecká baterie jednotlivýma, někde od Felbabky.

Vrhnul jsem se k zemi a zavrtil se do borůvčí i se staženýma kalhotama. Země se chvěla, okolo ohromující rachot. Pak konečně nastal klid. Navlík jsem si podělaný kalhoty, tornu na záda a vbíhám na plochu. Na místě, kde jsem naposled viděl partu, zel ohromném kráter.

„Sakra, mám po banju,“ nahlas kleju.

Tu nevěřícně valím voči. Na opačný straně díry ležel můj kufr.

Tlaková vlna mu jen otevřela víko. A uvnitř, světe div se, uvnitř nepoškozenej zlatej gibson. Jen lehce vohozenej nějakým svinstvem.

Nevadí, to se utře.

Miroslav Neuvirt - Wandri

Ze sbírky *Kdesi a kdysi bylo nebylo*